

ՏԱՐԵՎԵՐԶ, ՆՈՐ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐ

Խոհարարի մը դուստրը գանգատեցաւ հօր, որ իր կեանքը անտանելի էր եւ չէր գիտեր ինչպէս պիտի լուծեր իր թնճուկ հարցերը: Յոգնած էր պայքարելէ: Կարծես հագիւ հարց մը լուծուեր, ուրիշ մը կը յաջորդէր անոր:

Իմաստուն հայրը աղջիկը խոհանոց առաջնորդեց: Ան երեք կաթսաներ ջուրով լեցուց եւ բարձր կրակի վրայ դրաւ զանոնք: Երբ ջուրը սկսաւ եռալ, մարդը առաջին կաթսային մէջ գետնախնձոր մը դրաւ, երկրորդին մէջ՝ հաւկիթ մը, իսկ երրորդին մէջ՝ սուրճ:

Ապա լուրթեամբ սպասեց, մինչ երեք կաթսաները կ'եռային...

Աղջիկը անհամբեր կը նայեր, որ ինչ պիտի ըլլայ այս բոլորին արդիւնքը:

Քսան վայրկեան ետք, խոհարարը մարեց կրակները եւ դուրս հանեց գետնախնձորն ու հաւկիթը եւ գատ-գատ ամաններու մէջ դրաւ զանոնք: Ապա շերտփով զաւաթի մը մէջ լեցուց սուրճը եւ աղջկան դառնալով հարցուց.

«Ի՞նչ կը տեսնես հիմա»:

- Գետնախնձոր, հաւկիթ եւ սուրճ,- պատասխանեց ան շուտով:
- Աւելի մօտէն նայէ՛ եւ դպի՛ր գետնախնձորին,- ըսաւ հայրը: Երբ դպաւ, տեսաւ որ կակուղ էր: Ապա մարդը խնդրեց, որ աղջիկը հաւկիթը առնէ եւ կտորէ: Երբ կեղելը հանեց, տեսաւ որ միջուկը կարծր էր: Վերջապէս հայրը ըսաւ. «Խմէ՛ սուրճէն, աղջի՛կս»:
- Անոր հոտը ժպիտ մը գծեց աղջկան դէմքին վրայ:
- Հայրի՛կ, ի՞նչ կը նշանակէ այս,- հարցուց աղջիկը:

Իմաստուն մարդը բացատրեց, թէ գետնախնձորը, հաւկիթը, եւ սուրճը նոյն փորձանքին մէջ ինկած էին, որն էր՝ եռացած ջուրը. սակայն իւրաքանչիւրը տարբեր վերաբերմունք ունեցած էր: Գետնախնձորը զօրաւոր եւ կարծր էր, բայց եռացած ջուրին մէջ կակուղցաւ եւ տկարացաւ: Հաւկիթը՝ որ դիւրաբեկ էր, երբ տաք ջուրին մէջ ինկաւ, կարծրացաւ:

Մինչդեռ սուրճը յատուկ էր: Ան եռացած ջուրին հետ խառնուելով գոյնը եւ համը անոր փոխանցեց ու դարձաւ ցանկալի ըմպելի մը:

- Այս երեք օրինակներէն ո՞ր մէկն ես դուն,- հարցուց հայրը: Երբ դժուարութիւններ կը բախեն դուռը, ինչպէ՞ս կը պատասխանես: Գետնախնձորի՞, հաւկիթի՞ թէ սուրճի նման:

Կեանքի մէջ զանազան դեպքերու կը հանդիպինք, սակայն ամենէն կարեւորը այն է, թէ ի՞նչ կը պատահի մեր ներսիդին անոնց պատճառով:

Ուրեմն երբ դժուար պարագաներու կը հանդիպինք, արդեօք գետնախնձորի պէս մեր զօրութիւնը կը կորսնցնե՞նք, թէ հաւկիթի պէս կը կարծրանա՞նք, թէ ոչ՝ սուրճին պէս անուշ բոյր ու համ կը փոխանցենք մեր շուրջիներուն եւ բարի օրինակ կը դառնանք անոնց:

ԹԻՒՄ ԴԱՏԱՏՄԵՆՏՆԵՐ՝ ՄԱՐՄԻՆԻ ԱՇԽԱՏԱՆՑՈՒՄԸ, ԿԱՐԱՄԱՍՈՐՆԵՐ՝ ՈՒՅՅՈՒ ԲԵՇՈՇՆԵՆ

Կրնա՞ս լուծել: Իրաքանչիւր ձեւի տակ դրուած թիւերուն համաձայն, արձանագրե՛ յարմար գումարումը:

								
1	2	3	4	5	6	7	8	9

 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>
 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>
 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>
 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>
 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>
 + = <input type="text"/>	 + = <input type="text"/>

Ժամացոյցները ի՞նչ ցոյց կու տան: գիտցի՛ր եւ գրե՛ իրաքանչիւրին տակ:

ՅԱՆՆԵԼՈՒԿ

Մանուկներուն՝ սիրելի, իսկ մեծերուն՝ բարեկամ,
Կ'այցելէ ան բոլորին, տարին միայն մէկ անգամ:

տոտը նղմնուհի :ղտոլոտտուը

Գունաւորե՛ հետեւեալ պատկերը նախասիրած գոյներով:

ԼՈՒՑԿԻ ԾԱԽՈՂ ԱՂՋԻԿԸ

Տարուան վերջին գիշերն էր, կրծող պաղով մը: Ձիւնի ճերմակ փաթիլներ սկսան իջնել մութ երկինքէն, գեղեցկացնելով այդ գիշերուան մարդոց աճապարանքը դէպի տուն:

Ամէն ոք իր թեւին տակ սեղմած էր կապոց մը, տուփ մը: Կաղանդի նուէրներ, անուշ կերակուրներ, համեղ պտուղ: Ոչ ոք կը զգար ձիւնի փաթիլներուն էջքը՝ դէմքերուն վրայ:

Պաղը նոյնիսկ որոշ հաճոյք կը պատճառէր ճամբորդներուն, որոնք մօտիկ տան տաքութեան ապահովութիւնը ունէին ու... կ'աճապարէին:

Այդ մարդոց մէջ կար աղջիկ մը սակայն, որ չէր աճապարէր: Ձիւնէ գորգին վրայէն կը քալէր կարելի դանդաղութեամբ ու անտարբեր: Վրան քաշած էր հին, կարկտնուած հագուստ մը: Գլուխը բաց էր ու պտղտիկ ոտքերը, բոպիկ, պաղէն ուռած էին ու կարմրած:

Տունը ձգած ատեն սակայն բոպիկ չէր: Ոտքին անցուցած էր մօրը հին ու մեծ կօշիկները: Թող հին ու խոշոր ըլլային: Անոնք այսպէս բոպիկ մնալէն աւելի լաւ էին:

Քալած ժամանակ այդ հին ու խոշոր կօշիկներէն մէկը մխրճուեցաւ ձիւնին մէջ ու հոն մնաց: Իսկ

երկրորդ կօշիկը, ա՛յ, չար տղայ մը փախցուց, խեղճ աղջկան վրայ խնդալով: Այսպէս, պզտիկ աղջիկը ոտնաբոպիկ կը քալէր ձիւնին վրայէն, դողդղալով պաղէն, տառապելով անօթութենէն:

Հաշտուած իր վիճակին, անմեղ ու խոշոր աչքերը բացած, անցորդներուն կը նայէր ու անոնց կ'երկարէր լուցկիի տուփ մը: Գոգնոցին գրպանը լեցուն էր անոնցմով:

Սակայն մարդիկ, որոնք պատրաստուած էին ուրախանալու եւ ճոխ սեղաններու շուրջ հաւաքուելու, ժամանակ չէին տար նայելու ո՛չ իրեն, ո՛չ ալ իր երկարած լուցկիի տուփերուն:

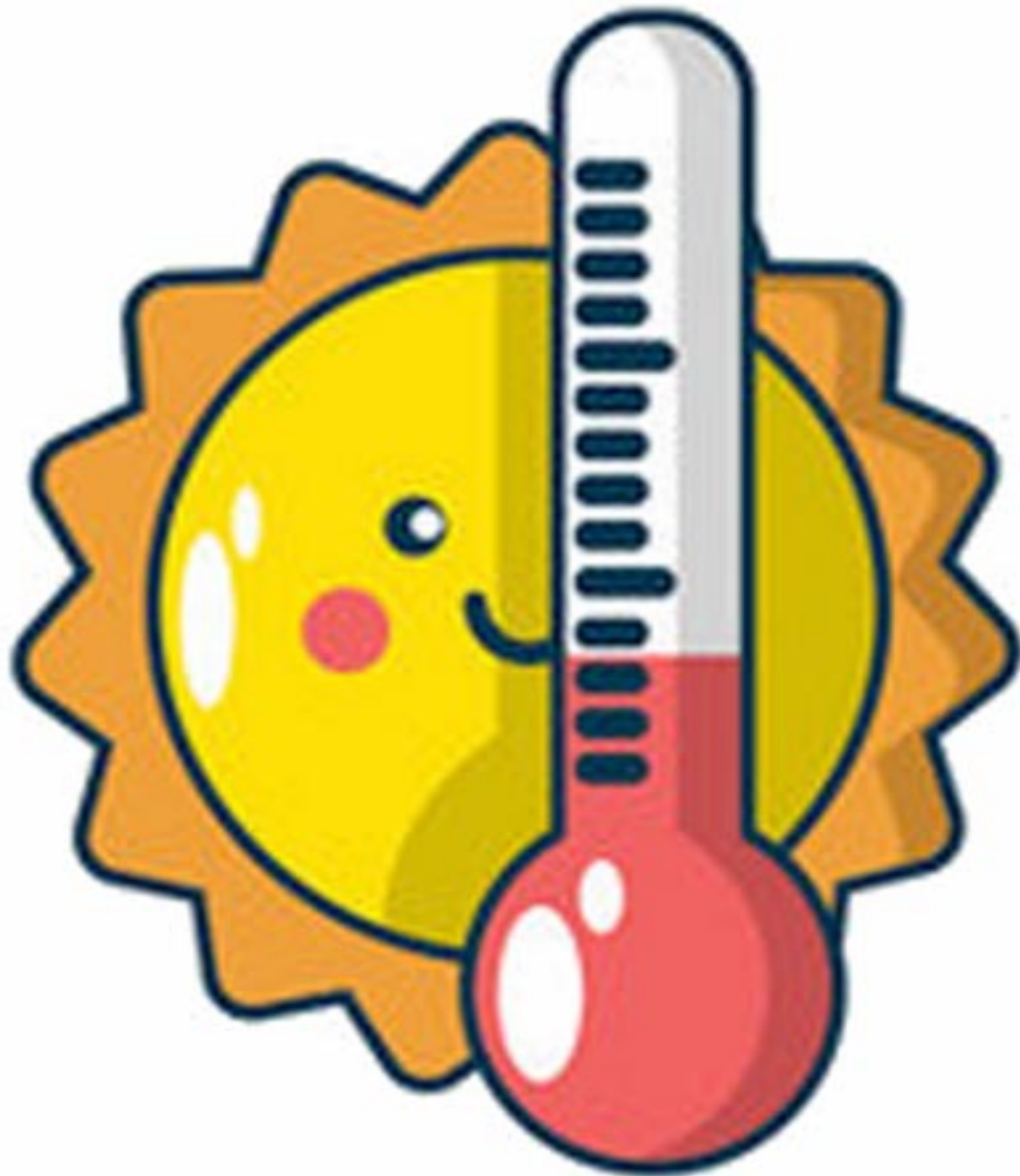
Խեղճ աղջկան դէմքը հետզհետէ կը դեղներ, մարմնին անդամները կը դողային ու ոտքերը կը ցաւէին աւելի ու աւելի, գիշերուան մթութեան հետ սաստկանալով:

Եւ ճամբան յանկարծ զգաց, որ ուժերը այլեւս վերջնականօրէն կը դաւաճանէին իրեն: Ոտքերը այլեւս զինք չէին կրնար շալկել: Անկիւն մը գտաւ, որպէսզի կարենար պատրաստուիլ ցուրտ ու ճանկող հովէն: Ոտքերը հաւաքեց տակը, թրեւս այսպէս կարենար քիչ մը տաքնալ:

(Շարունակելի)

ՋԵՐՄՈՒԹԻՒՆ

Ջերմութիւնը ուժանիւթի կերպ մըն է: Արդիւնքն է առարկայի մը մասնիկներուն արագ թրթռացումներուն: Ջերմաչափով կրնանք չափել առարկայի մը ջերմաստիճանը:

ՋԵՐՄԱՍՏԻՃԱՆ

Ջերմաչափերը կը գործածուին ջերմաստիճանը չափելու համար: Անոնք աստիճանաւորուած են սիլիսիոս աստիճաններով (C°): Կը պարունակեն հեղուկ մը, ընդհանրապէս սնդիկ կամ գունաւոր ալքոլ, որ տաքնալով կ'ընդլայնի եւ կը բարձրանայ աստիճանաւորուած ջերմաչափին մէջ, ցոյց տալով առկայ ջերմաստիճանը:

ՃԱՌԱԳԱՅԹՈՒՄ

Ելեկտրական ջերուցիչ մը, մոմի մը բոցը կամ արեւուն ճառագայթները իրենց ջերմութիւնը կը ճառագայթեն ամեն ուղղութեամբ՝ ենթակարմիր ճառագայթներուն միջոցաւ: Պարապ միջոցի մը մէջէն ջերմութիւնը կրնայ տեղափոխուիլ միայն ճառագայթումով: Այդ ձեւով է, որ արեւուն ջերմութիւնը մեզի կը հասնի: